

paa Landet; thi Saamange vil der omtrent være, som ikke svare Bygningsafgift. Jeg vil indbrømme, at der er visse Num i Kjøbstæderne, hvortil der ikke er noget Tilsvarende paa Landet, f. Ex. Bontikker og Bathuusrum, men de allerfleste Steder hos Haandværkerfamilier er Værkstedet ogsaa Beboelsesstue, og det er min Erfaring, at i Almindelighed vil der efter Folketallet være større Beboelsesleiligheder paa Landet end i Byerne. Beregnet paa den Maade, vil det saaledes vise sig, at, hvad der blev antydet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Spønneck), at vi snarere vilde gaae over end under $\frac{1}{2}$ Million, er en Beregning, der virkelig nok skal holde Stik. Et tredje Punkt i den høitærede Finansministers Foredrag skal jeg blot berøre. Han forundrede sig over, at man ikke fra de store Besidderes Side havde udtalt sig bestemt mod Loven, og han meente, at den ingen videre Betydning havde for de mindre. Denne Betragtning kan jo i somme Tilfælde være begrundet, men i Reglen er det en Betragtning, som ikke holder Stik. De større Besiddere komme ofte til at svare af deres Overflødighed, men den mindre ofte af det, han ikke har tilovers, og det bliver strengere for en fattig Familie, naar en saadan Lov skal paalægge den f. Ex. at udbære Smør til Brødet i 2 à 3 Maaneder, end det vil blive for den Velhavende, naar han skal tage en lille Smule dhvere i Kassen for at faae en 50 til 100 Rd. frem. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. E. Olsen) har misforstaaet mig, naar han har meent, at jeg skulde have udtalt mig imod, at man, uden Hensyn til Skatteebenen, skulde blot sige, at Enhver var lige interesseret i Samsundsordningens Bevarelse osv.; tvertimod udtalte jeg, at vi maatte tage Hensyn til Skatteebenen; det gjaldt blot om at finde et rigtigt Sammenligningspunkt. Forøvrigt skal jeg bemærke til det ærede Medlem, at, dersom han vil tage de Oplysninger, der kunne findes, og undersøge, hvad der betales til Amtsrepartitionsfonden, i Tiender, i Stats- og Communeskatter, sammenlignet med, hvad der i Byerne betales i samme Tiemed, vil han faae ud, at det pr. Individ alligevel bliver Mere paa Landet end i Byerne. Men det ærede

Medlem maa ikke opfatte dette saaledes, som at jeg er en Modstander af at give Byerne Lempelser, hvor det er billigt og retfærdigt, tvertimod, jeg staaer i dette Tilfælde saaledes, at, dersom min Tølelse nogensinde kunde beseire min Forstand, var det her; thi jeg har levet saa længe i Kjøbstaden, at jeg nærmere er Kjøbstadbeoer end Landboer, og dersom vi kunde, uden Ubillighed for Staten, rette ved afskillige Kjøbstadforhold, vilde jeg være med; men jeg siger, at jeg ikke kan finde de Klager, som vare reisste, dette Forhold vedrørende, begrundede, og det har jeg søgt at komme efter ved at samle alle de Data, som jeg kunde, og naar Sagen staaer saaledes for mig, er jeg ogsaa forpligtet til, saavidt jeg troer, det kan have nogen Indflydelse paa Sagens Gang, her at udtale det.

Steenstrup: Hvad det ærede Medlem, der nu satte sig, endte med, var et Thema, som han iforgaars, da Sagen var paa Dagsordenen, nærmere gik ind paa. Han har i det Hele stillet sig den snuffe Opgave, at udregne, hvorledes Skattebyrden faldt paa Byerne ligeoverfor Landet. Det er visnok et meget priisværdigt Arbejde, naar det kan præstere; men jeg maa paastaae, at det, som det ærede Medlem og Andre her have fremført, viser meget Lidt. Naar man taler om Prægravationer med Hensyn til Statskatter, og det er en Statskatslov, der her foreligger, maa man naturligtvis for det Første holde ude af Betragtningen de Skatter, som ere reent communale. Det er ganske vist, at i Byerne, naar man tager alle Skatterne og slaar dem sammen i en Bunke, vil Beskatningen der træffe det enkelte Individ, navnlig i de lavere Classer, i uforholdsmæssig høi Grad; men at Byerne have Gas- og Vandledning og større Udgifter til deres Skole- og Fattigvæsen, end man har paa Landet, vedkommer jo ikke den Sag, her ligger for. Dernæst maa man holde horte de indirecte Skatter, som man her heller ikke har med at gjøre, forsaavidt der er Tale om Skatter paa faste Eiendomme. I den Retning er det ganske klart, at da Byerne, og navnlig de smaa Byer, i en meget høi Grad ere beboede af Indvaanere, som have til det daglige Behov